

Kotiteollisuus, Kummitusjuna

Pari vuotta
vanhensi minua
ainakin kymmenell
nyt en voi kuin ihmetell
kuinka nopeasti
ohi kiitvt
tutut ja vieraat maisemat
uudet ja vanhat asemat

Uni laskee peiton
elmni ylle
ja taas kaikki sekoittuu
kunnes viimein erottuu
mies, joka kantaa
itkemtnt itkuaan
lpi kylmn maan
uudestaan ja uudestaan

Kummitusjuna!
sinne kirottuna
istun noiduttuna

Katselen aamuyt
junan ikkunasta
aamukasteisia,
usvaisia peltoja
Nen itseni
usvan keskell
yksin seisomassa
uudella asemalla